EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2011/83/EU ja 2002/58/EY muuttamisesta tiettyjen kuluttajansuojasääntöjen yksinkertaistamisen osalta

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Digiaikakausi on muuttanut kuluttajakokemuksia perusteellisesti. Se on mahdollistanut enenevässä määrin yhä lukuisampien tavaroiden ja palvelujen nopeamman, kätevämmän ja laajemman saatavuuden. Samalla se on luonut uusia ja hienovaraisempia tapoja vaikuttaa kuluttajien valintoihin. Valinnanvaran ja tehokkuuden kiistattomien hyötyjen lisäksi digiteknologian laajamittainen käyttö antaa niin vanhoille kuin uusille sopimattomille kaupallisille menettelyille mahdollisuuden vaikuttaa kuluttajiin laajamittaisesti, mikä lisää heidän taloudellisiin etuihinsa sekä henkiseen ja fyysiseen hyvinvointiinsa kohdistuvia riskejä.

Digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan EU:n kuluttajalainsäädännön toimivuustarkastuksessa[1] arvioitiin sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevaa direktiiviä 2005/29/EY[2], kuluttajanoikeusdirektiiviä 2011/83/EU[3] ja kohtuuttomia sopimusehtoja koskevaa direktiiviä 93/13/ETY[4] vuosina 2017–2023. Siinä todettiin, että nämä kolme direktiiviä ovat edelleen merkityksellisiä ja tarpeellisia kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi verkossa sekä digitaalisten sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi. Samalla siinä yksilöitiin useita haitallisia ja kehittyviä ongelmallisia käytäntöjä, joita kuluttajat kohtaavat verkossa ja jotka vaihtelevat vääristelevästä käyttöliittymäsuunnittelusta, harhaanjohtavasta verkkohintamarkkinoinnista ja tilausloukuista manipuloiviin datavetoisiin kaupallisiin menettelyihin. Toimivuustarkastuksessa havaittiin myös kuluttajalainsäädännössä puutteita ja oikeudellista epävarmuutta, jotka vaikuttavat merkittävästi niin kuluttajiin kuin yrityksiin. Lisäksi siinä yksilöitiin joitakin rajallisia mahdollisuuksia yksinkertaistamiseen ja taakan keventämiseen erityisesti direktiivillä 2011/83/EU säännellyissä asioissa.

Yksinkertaistaminen ja taakan keventäminen ovat yksi kilpailukykykompassin mukaisista komission yleisistä tavoitteista. Komission jäsen McGrath järjesti 15. heinäkuuta 2025 täytäntöönpanovuoropuhelun[5], jossa keskityttiin kuluttajalainsäädännön yksinkertaistamiseen digitaalisessa ympäristössä. Se vahvisti, että EU:n horisontaalisesta kuluttajalainsäädännöstä yrityksille aiheutuva taakka on vähäinen (esim. raportointivelvoitteita ei ole), mutta kohdennettua yksinkertaistamista on silti mahdollista toteuttaa. Kuluttaja-asioiden toimintaohjelmasta 2030 antamissaan päätelmissä[6] neuvosto ilmaisi tyytyväisyytensä tavoitteeseen yksinkertaistaa yrityksiä koskevia sääntöjä ja korosti, että tarpeetonta uutta byrokratiaa olisi vältettävä.

---

1 Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ”Fitness Check of EU consumer law on digital fairness”, (SWD(2024) 230 final), 3.10.2024.

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

3 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011 , kuluttajan oikeuksista (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

4 Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

5 Euroopan komissio, Implementation dialogue on consumer protection in the digital environment with Commissioner Michael McGrath, 2025.

6 Neuvoston päätelmät kuluttaja-asioiden toimintaohjelmasta 2030, 26. helmikuuta 2026.

Tällä ehdotuksella vastataan havaittuihin yksinkertaistamista ja taakan keventämistä koskeviin tarpeisiin. Ehdotusta on luettava yhdessä digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädösehdotuksen kanssa.

Ehdotus on osa sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaa REFIT-ohjelmaa, ja sillä edistetään yksinkertaistamista kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin. Tähän aloitteeseen sisältyvien taakankeventämistoimenpiteiden odotetaan johtavan kokonaissäästöihin.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen EU:n muiden painopisteiden ja komission kuluttajansuojaa koskevien painopisteiden kanssa. Kuluttajan oikeuksia koskevaa direktiiviä 2011/83/EU muutetaan sisämarkkinoilla toimivien elinkeinonharjoittajien hallinnollisen taakan vähentämiseksi vaarantamatta EU:n yleistä tavoitetta varmistaa kuluttajansuojan korkea taso.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on johdonmukainen myös nykyisen digialan säännöstön kanssa, mukaan lukien digipalvelusäädös, digimarkkinasäädös, tekoälysäädös ja yleinen tietosuoja-asetus sekä käynnissä olevat aloitteet, kuten digialan koontiasetus ja audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin uudelleentarkastelu. Sillä pyritään myös johdonmukaisuuteen komission EU KIDS ACT -ehdotuksen kanssa.

Digialan säännöstön ja kuluttajalainsäädännön toisiaan täydentävällä soveltamisella varmistetaan kattava ja tuloksellinen kuluttajansuoja.[7] Näin voidaan edistää tehokasta täytäntöönpanon varmistamista[8], kun viranomaiset koordinoivat toimiaan sopivimman oikeussuojakeinon soveltamiseksi.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT-sopimus’, 114 artiklaan. SEUT-sopimuksen 114 artiklassa määrätään lainsäädännön lähentämisestä ja velvoitetaan EU varmistamaan kuluttajansuojan korkea taso, jotta turvataan sisämarkkinoiden toimivuus SEUT-sopimuksen 26 artiklan mukaisesti. SEUT-sopimuksen 169 artiklassa ja perusoikeuskirjassa (38 artikla) muistutetaan kuluttajansuojan korkean tason tavoitteesta, ja SEUT-sopimuksen 169 artiklassa viitataan erityisesti kuluttajien terveyden, turvallisuuden ja taloudellisten etujen suojaamiseen.

Asianmukainen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 114 artikla. Ehdotuksella pyritään vähentämään tavaroiden ja palvelujen rajatylittävän tarjonnan esteitä digitaalisilla markkinoilla yksinkertaistamalla direktiivin 2011/83/EU tiettyjä sääntöjä, jotta voidaan vähentää yritysten hallinnollista taakkaa ja parantaa oikeusvarmuutta yritysten ja kuluttajien kannalta. Tämä politiikan ala kuuluu jaettuun toimivaltaan SEUT-sopimuksen 4 artiklan 2

[7] Digipalvelusäädöksen ja kuluttajalainsäädännön täydentävä soveltaminen käy ilmi esimerkiksi komission ja CPC-yhteistyöverkoston rinnakkaisista toimista, jotka koskevat verkkomarkkinapaikkoja Temu ja Shein. CPC-yhteistyöverkosto käsittelee näitä koskevissa menettelyissä kuluttajansuojakysymyksiä, kuten keinotekoisia alennuksia, ostamiseen painostamista, pakotettua pelillistämistä, puuttuvia ja harhaanjohtavia tietoja kuluttajien laillisista oikeuksista, keinotekoisia arvosteluja ja piilotettuja yhteystietoja.

[8] Ks. esim. Reyna, A., ”Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law” (2025).

kohdan a ja f alakohdan nojalla. Näin ollen sovelletaan toissijaisuusperiaatetta, ja ehdotus kuuluu pöytäkirjan N:o 2 mukaisen toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin piiriin.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Kuluttajansuojaongelmat, erityisesti digitaalialalla, ovat luonteeltaan rajatylittäviä ja systeemisiä, ja niitä esiintyy ympäri EU:ta toimivilla digitaalisilla markkinoilla. Lähes puolet aloitteen vaikutustenarviointia varten tehdyn yrityskyselyn vastaajista (48 % eli 592 vastaajaa 1 232:sta) oli samaa mieltä tai täysin samaa mieltä siitä, että yhdenmukaistettujen EU:n sääntöjen puuttuminen rajoittaa toiminnan laajentamista eri jäsenvaltioihin, ja yli puolet vastaajista (52 % eli 645 kaikkiaan 1 235:stä) vahvisti, että erot EU:n lainsäädännön kansallisessa täytäntöönpanossa haittaavat rajatylittävää kauppaa.

EU:n tason toimilla on suuri lisäarvo. Toimivuustarkastusta varten tehtyjen kohdennettujen kyselyjen tulokset nostivat esiin yksimielisyyden siitä, että yhdenmukaistetut digitaalialan säännöt tuovat EU:n tason lisäarvoa elinkeinonharjoittajille ja kuluttajille kaikkialla EU:ssa. Tässä direktiivissä ehdotetut yksinkertaistamistoimenpiteet vähentävät yritysten, myös pk-yritysten, hallinnollista taakkaa.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus ei mene pidemmälle kuin on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi. Kuten vaikutustenarviointiraportin jaksossa 6 kuvataan, toimintavaihtoehtoja ja yksittäisiä yksinkertaistamistoimenpiteitä on arvioitu ottaen huomioon myös toimenpiteiden ennakoitu oikeasuhteisuus. Nämä toimenpiteet ovat vähiten yksityisyyteen puuttuva vaihtoehto, jolla asetettu tavoite voidaan saavuttaa, ja sen vuoksi ne ovat oikeasuhteisia, kuten vaikutustenarviointiraportin kohdissa 7.2 ja 7.4 selitetään.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotus direktiivien 2011/83/EU ja 2002/58/EY muuttamiseksi on muodoltaan direktiivi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan EU:n kuluttajalainsäädännön toimivuustarkastuksessa arvioitiin direktiivejä 2005/29/EY, 2011/83/EU ja 93/13/ETY viiden paremman sääntelyn kriteerin perusteella vuosien 2017–2023 ajalta. Toimivuustarkastuksen päätelmät voidaan tiivistää seuraavasti:

– Vaikuttavuus: arvioitujen direktiivien vaikuttavuus on vain osittaista, koska kuluttajilta saadaan edelleen paljon valituksia ja vahingot ovat edelleen suuria, oikeudellinen epävarmuus jatkuu eikä oikeudellisia puutteita ole korjattu, ja vaarana onkin sääntelyn hajanaisuus ja riittämätön täytäntöönpanon varmistaminen.

– Johdonmukaisuus: sisäinen johdonmukaisuus on hyvällä tasolla ja direktiivit ovat toisiaan vahvistavia, kun taas ulkoinen johdonmukaisuus syntyy yleisesti ottaen täydentävyydellä suhteessa muuhun EU-lainsäädäntöön.

– Tehokkuus: myös myönteistä tietyin rajoituksin, koska kustannukset ja hyödyt tasapainottuvat yhteiskuntatasolla eikä säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia pidetä korkeina, mistä on merkittävää hyötyä kuluttajille, elinkeinonharjoittajille ja viranomaisille, mutta tietyillä aloilla on yksinkertaistamismahdollisuuksia (esim. tiedonantovelvoitteet, peruuttamisoikeus).

– EU:n tason lisäarvo: EU:n oikeudellisella kehyksellä on saavutettu kohtalaisesti tai merkittävästi parempia tuloksia kuin mitä jäsenvaltiot olisivat voineet saavuttaa toimimalla yksin.

– Merkityksellisyys: myönteistä tietyin rajoituksin: tavoitteet ovat edelleen erittäin merkityksellisiä, ja teknologianeutraalista turvaverkosta koituu hyötyjä. Teknologian ja markkinoiden erilaiset kehityskulut vaikuttavat tarkoituksenmukaisuuteen, ja niiden odotetaan tekevän niin entistä nopeampaan tahtiin (esim. tekoälyn käytön lisääntyminen, automaatio, personointi). Muun EU:n lainsäädännön soveltaminen vaikuttaa merkityksellisyyteen.

• **Sidosryhmien kuuleminen**

Laajan osallistumisen varmistamiseksi järjestettiin paremman sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti mittavia sidosryhmäkuulemisia.

Kuulemistoimiin sisältyivät

– avoin julkinen kuuleminen, joka alkoi 17. heinäkuuta 2025 ja päättyi 24. lokakuuta 2025;

– ”Kerro mielipiteesi” -portaalissa julkaistu kannanottopyyntö, johon saattoi vastata samanaikaisesti julkisen kuulemisen kanssa;

– yritysten parissa tehty kvantitatiivinen kysely;

– kuluttajien (15-vuotiaat ja sitä vanhemmat) parissa tehty kvantitatiivinen kysely;

– lasten (7–14-vuotiaat) parissa tehty kvantitatiivinen kysely;

– kuluttajien (15-vuotiaat ja sitä vanhemmat) parissa tehtyjä käyttäytymiskokeiluja;

– alaikäisten (12–17-vuotiaat) parissa tehtyjä käyttäytymiskokeiluja;

– alaikäisten (12–17-vuotiaiden) parissa tehty kvalitatiivinen tutkimus (kohderyhmäkeskustelut);

– kolme kohdennettua sidosryhmäkyselyä, joihin osallistui

  • yritysten etujärjestöjä
  • kuluttajajärjestöjä
  • viranomaisia;

– kohdennetut sidosryhmähaastattelut yritysten, elinkeinoelämän järjestöjen (ml. pk-yritysten edustajat), kuluttajajärjestöjen, kansalaisjärjestöjen (ml. lapsia, nuoria ja muita haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä edustavat järjestöt) ja tutkijoiden edustajien kanssa;

– pyöreän pöydän keskustelut keskeisten sidosryhmien kanssa tietyistä aiheista;

– alaikäisten kuuleminen eurooppalaisen lasten osallistumisfoorumin kautta;

– komission jäsenen McGrathin kanssa 15. heinäkuuta 2025 käyty täytäntöönpanovuoropuhelu kuluttajansuojasta digitaalisessa ympäristössä;

– politiikkadialogi nuorten kanssa digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevasta säädöksestä 17. ja 18. kesäkuuta 2026;

– asiaan liittyvää akateemista kirjallisuutta, artikkeleita, toimintapoliittisia asiakirjoja ja verkkoaineistoja koskeva aineistotutkimus.

Huomioon on otettu myös lasten verkkoturvallisuutta käsittelevän erityispaneelin puheenjohtajien 13. heinäkuuta 2026 julkaisemat suositukset.

Tiivistelmäraportti sidosryhmien kuulemisesta on vaikutustenarvioinnin liitteessä 2. Julkisen kuulemisen yhteenvetoraportti[9] julkaistiin 19. joulukuuta 2025.

Kuulemisissa saatu palaute osoitti, että kuluttajapuolen sidosryhmät suhtautuivat epäilevästi siihen, voitaisiinko tämän ehdotuksen kattamat yksinkertaistamistoimenpiteet toteuttaa heikentämättä kuluttajansuojaa, kun taas liike-elämän sidosryhmät kannattivat yksinkertaistamisen jatkamista.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio tukeutui toimivuustarkastuksen ulkoistettuun taustaselvitykseen, digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen ulkoistettuun taustaselvitykseen, viranomaiskyselyihin, käyttäytymistutkimukseen, kuluttajatulostauluun, yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) työhön ja riippumattomaan akateemiseen kirjallisuuteen. Taustatutkimusten viitetiedot ovat vaikutustenarviointiraportin liitteissä.

- **Vaikutustenarviointi**

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto toteutetaan tällä direktiiviehdotuksella ja ehdotuksella digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevaksi säädökseksi. Molempien ehdotusten tukena on vaikutustenarviointi, josta sääntelyntarkastelulautakunta antoi 3. heinäkuuta 2026 myönteisen lausunnon tietyin varauksin. Sääntelyntarkastelulautakunnan huomautukset on otettu huomioon lopullisessa vaikutustenarviointiraportissa.

Tällä direktiiviehdotuksella toteutetaan seuraavat vaikutustenarviointiraportin kohdassa 6.7 ”Simplification” esitetyt yksinkertaistamistoimenpiteet: i) elinkeinonharjoittajien ei tarvitse antaa pakollisia tietoja digitaalista verkkosisältöä koskevien sopimusten peruuttamisoikeudesta ennen sopimuksen tekoa, jos kyseinen oikeus ei päde, koska kuluttaja on nimenomaisesti suostunut siihen, että hän saa välittömästi pääsyn digitaaliseen verkkosisältöön; ii) digitaalisen median (ääni ja video) sisältötilausten osalta nykyinen 14 päivän peruuttamisoikeus korvataan oikeudella peruuttaa sopimus ensimmäisen kuukauden aikana sillä edellytyksellä, että kyseiseltä kuukaudelta maksetaan täysi tilausmaksu (sen sijaan, että laskettaisiin peruuttamiseen mennessä tarjottujen palvelujen arvo kuluttajakohtaisesti) ja iii) tiedonantovaatimuksia kevennetään toistuvien arvoltaan vähäisten sovelluksen sisäisten ostojen osalta.

Ehdotukseen sisältyy myös toimenpiteitä päällekkäisten vaatimusten poistamiseksi ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi unionin muun lainsäädännön kanssa: i) direktiivin 2011/83/EU rahoituspalveluista tehtävien etäsopimusten pimeitä käytäntöjä koskevan 16 e artiklan poistaminen, koska pimeitä käytäntöjä käsitellään horisontaalisesti digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevassa säädösehdotuksessa; ii) sellaisten kuluttajille annettavia tietoja koskevien direktiivin 2011/83/EU tiettyjen vaatimusten poistaminen, jotka liittyvät elinkeinonharjoittajien vapaaehtoisesti ehdottamiin ja unionin muun lainsäädännön kattamiin ominaisuuksiin; iii) direktiivissä 2011/83/EU jäsenvaltioille annetun verkkomarkkinapaikkoja koskevan sääntelymahdollisuuden poistaminen, jotta varmistetaan johdonmukaisuus EU:n digialan säännöstön kanssa ja iv) sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 2002/58/EY ei-toivottua kaupallista viestintää koskevan 13 artiklan muuttaminen siten, että sitä ei sovelleta yritysten ja kuluttajien väliseen viestintään, koska sitä säännellään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevalla säädöksellä.

[9] Julkinen kuuleminen digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevasta säädöksestä – yhteenvetoraportti, joulukuu 2025.

Aloitteella on kaiken kaikkiaan myönteinen vaikutus REFIT-ohjelmaan. Vaikka säästöjä ei ollut mahdollista kvantifioida kaikissa tapauksissa, näiden taakkaa keventävien toimenpiteiden odotetaan johtavan 197,5 miljardin euron kokonaissäästöihin 10 vuodessa.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämä ehdotus ja ehdotus digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevaksi säädökseksi ovat REFIT-aloitteita. Yksinkertaistamista käsitellään näissä perusteluissa ja muita toimenpiteitä käsitellään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevaan säädösehdotukseen liittyvissä perusteluissa.

Näillä ehdotuksilla luodaan yhtenäiset säännöt, joiden tarkoituksena on antaa kaikille markkinatoimijoille enemmän ennakoitavuutta. Kuluttajat hyötyvät selkeämmistä ja neutraalimmista valintamahdollisuuksista verkossa, helpommin ymmärrettävästä hinnoittelusta ja vähäisemmistä ongelmista digitaalisiin palveluihin liittymisessä, niiden käyttämisessä ja niistä poistumisessa, mikä lisää luottamusta. Suurten yritysten, joilla on jo oikeudelliset ja vaatimusten noudattamiseen liittyvät valmiudet, täytyy ainoastaan kalibroida uudelleen käyttämiään suunnittelunormeja ja ansaintastrategioita ja siirtyä kohti mainevetoisia pidemmän aikavälin malleja, jotka vähentävät joustoa lyhyellä aikavälillä mutta lisäävät ennustettavuutta ja pienentävät sanktioriskiä. Digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevaan säädösehdotukseen sisältyvien toimenpiteiden vuoksi pk-yrityksille voi aluksi aiheutua taakkaa vaatimusten noudattamisesta – käyttöliittymien, prosessien ja dokumentaation uudelleensuunnittelusta – mutta samalla ne hyötyvät taakan kevenemisestä tähän ehdotukseen sisältyvien yksinkertaistamistoimenpiteiden ansiosta. Lisäksi ne hyötyvät alkuvaiheen muutosten jälkeen yksinkertaisemmasta ja läpinäkyvämmästä kilpailuympäristöstä, jossa ne voivat keskittyä tuotteiden laatuun ja innovointiin. Valvontaviranomaiset hyötyvät selkeämmistä säännöistä ja välineistä, jotka mahdollistavat varhaisemmat ennaltaehkäisytoimet, lisääntyneen johdonmukaisuuden jäsenvaltioiden välillä ja tuloksellisemman täytäntöönpanon varmistamisen.

Ehdotukset ovat kaiken kaikkiaan EU:n kilpailukykytavoitteiden mukaisia. Niistä ei aiheudu systeemisiä kustannus- tai innovointihaittoja ja ne tuottavat selkeitä nettohyötyjä pk-yritysten kilpailukyvylle samalla kun ne ohjaavat innovointia ja kilpailua kohti kestävämpää ja luottamukseen perustuvaa markkinadynamiikkaa.

Ehdotetuilla yksinkertaistamistoimenpiteillä saadaan aikaan toistuvia kustannussäästöjä poistamalla tarpeettomia tiedonantovelvoitteita, virtaviivaistamalla toisteisia ostoja ja vähentämällä hajanaisia tai arvoltaan vähäisiä sääntöjen noudattamista koskevia vaatimuksia vaarantamatta kuitenkaan vahvan kuluttajansuojan yleisiä tavoitteita. Vaikka nämä säästöt ovat yksittäin vaatimattomia, ne ovat rakenteellisia ja kertautuvat ajan mittaan erityisesti pk-yrityksissä ja myyntivolyymiltään suurissa digitaalialan yrityksissä.

Ehdotukset ovat digitaalivalmiita ja johdonmukaisia internetin toiminnan kanssa. Niillä muutetaan voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä ottamalla käyttöön uusia kuluttajansuojaa koskevia aineellisia sääntöjä velvoittamatta keräämään, käsittelemään, tuottamaan, vaihtamaan tai jakamaan dataa tavoitteiden saavuttamiseksi. Ne eivät myöskään edellytä, että yritykset kehittävät tai käyttävät tiettyjä teknologioita ja ratkaisuja. Niissä ei myöskään velvoiteta sellaisten erityisten julkisten palvelujen kehittämiseen, joiden toteuttaminen edellyttäisi digitaalisia välineitä.

- **Perusoikeudet**

Tässä ehdotuksessa esitetyt yksinkertaistamisehdotukset ovat perusoikeuskirjan 38 artiklan mukaisia, sillä niillä säilytetään kuluttajansuojan korkea taso. Vaikka jotkin digitaalista

oikeudenmukaisuutta koskevaan säädösehdotukseen sisältyvät toimenpiteet voivat rajoittaa elinkeinovapautta (perusoikeuskirjan 16 artikla), tämä ei päde tähän ehdotukseen sisältyviin toimenpiteisiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Nämä kaksi ehdotusta eivät lisää komission henkilöresursseja eivätkä aiheuta sille muita kustannuksia, joten niillä ei ole talousarviovaikutuksia. Koska ehdotuksella ei ole talousarviovaikutuksia eikä digitaalista ulottuvuutta, ei ole tarpeen antaa säädökseen liittyvää rahoitusselvitystä ja digitaaliulottuvuuden selvitystä.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotus on muodoltaan muutosdirektiivi. Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään 12 kuukauden kuluessa sen voimaantulosta ja annettava komissiolle Themis-järjestelmän kautta tiedoksi toimenpiteet, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio on valmis antamaan jäsenvaltioille teknistä tukea direktiivin täytäntöönpanossa.

Edistymistä näiden kahden ehdotuksen tavoitteiden saavuttamisessa seurataan keskeisillä indikaattoreilla, jotka on lueteltu vaikutustenarviointiraportissa. Seurantapuitteita koskevia vaatimuksia ja määräaikoja mukautetaan lopullisen lainsäädäntö- ja täytäntöönpanoprosessin kuluessa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklassa esitetään direktiiviin 2011/83/EU tehtävät muutokset.

Direktiivin 2011/83/EU 2, 3, 5, 6, 6 a, 8, 9, 11 a, 12, 14, 16, 16 a, 16 e ja 29 artiklaa sekä liitettä I muutetaan.

Erityisesti selvennetään, että jos kuluttajat ennen sopimuksen tekemistä pyytävät välitöntä pääsyä muulla kuin aineellisella välineellä toimitettavaan digitaaliseen sisältöön ja menettävät tämän myötä oikeutensa peruuttaa sopimus 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohdassa säädetyn poikkeuksen mukaisesti, elinkeinonharjoittajien ei ennen sopimuksen tekoa tarvitse antaa kuluttajille tietoa peruuttamisoikeuden olemassaolosta ja ehdoista.

Palvelusopimuksiksi luokiteltavien ääni- ja videosisältötilausten tapauksessa kuluttaja voi purkaa sopimuksen ensimmäisen kuukauden aikana sillä edellytyksellä, että hän maksaa keskimääräisen yhden kuukauden tilausmaksun, joka lasketaan sopimuksen koko keston perusteella. Tällä säännöllä korvataan palvelusopimusten peruuttamista koskevien nykyisten sääntöjen mukainen kuluttajan velvollisuus maksaa toimittajalle korvaus, joka perustuu toimitettujen palvelujen markkina-arvoon peruuttamiseen saakka.

Direktiivin 2011/83/EU mukaisia tiedonantovelvollisuuksia yksinkertaistetaan sellaisten ylimääräisten mikro-ostojen osalta, joita sama elinkeinonharjoittaja tarjoaa kuluttajalle voimassa olevan digitaalisia palveluja koskevan sopimuksen puitteissa. Tällaisten mikro-ostojen osalta elinkeinonharjoittajien on annettava kuluttajille ainoastaan olennaiset tiedot pääominaisuuksista ja hinnasta ilman staattisia tietoja, kuten henkilöllisyys- ja yhteystietoja.

Tiedonantovaatimukset, jotka koskevat elinkeinonharjoittajan valitustenkäsittelykäytäntöä, myynnin jälkeistä asiakastukea, myynnin jälkeisiä palveluja ja kaupallisia takuita,

käytännesääntöjä sekä mahdollisuutta käyttää tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamekanismeja, jos elinkeinonharjoittajat tarjoavat tällaisia järjestelyjä, poistetaan.

Direktiivin 2011/83/EU 11 a artikla, joka koskee peruuttamistoimintoa, poistetaan, koska se siirretään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevaan säädökseen.

Direktiivin 2011/83/EU 16 e artikla poistetaan, koska digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevalla säädöksellä otetaan käyttöön harhaanjohtavaa käyttöliittymäsuunnittelua koskevia horisontaalisia sääntöjä, joita sovelletaan myös rahoituspalvelusta tehtäviin etäsopimuksiin.

Ehdotuksen 2 artiklalla muutetaan direktiivin 2002/58/EY ei-toivottua kaupallista viestintää koskevaa 13 artiklaa siten, että sitä ei sovelleta yritysten ja kuluttajien väliseen viestintään, koska tätä säännellään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevalla säädöksellä.

2026/0357 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2011/83/EU ja 2002/58/EY muuttamisesta tiettyjen kuluttajansuojasääntöjen yksinkertaistamisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[10],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan unionin kuluttajalainsäädännön toimivuustarkastuksessa vuonna 2024 todettiin, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU[11] voitaisiin yksinkertaistaa ja siitä aiheutuvaa taakkaa keventää jonkin verran.

(2) Direktiivissä 2011/83/EU edellytetään, että elinkeinonharjoittaja antaa kuluttajalle ennen etäsopimuksen tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävän sopimuksen tekemistä tiedot peruuttamisoikeuden ehdoista, määräajoista ja menettelyistä sekä peruuttamislomakkeen mallin. Kun on kyse sopimuksista, jotka tehdään muulla kuin aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittamisesta, kuluttaja menettää peruuttamisoikeuden, jos sopimuksen täyttäminen on alkanut ja kun sopimus velvoittaa kuluttajan maksamaan, jos kuluttaja on antanut nimenomaisen ennakkosuostumuksen sopimuksen täyttämisen aloittamiseen ja vahvistanut tämän myötä peruuttamisoikeuden menettämisen.

(3) Kun kuluttaja antaa tällaisen suostumuksen ja vahvistuksen ennen sopimuksen tekemistä ja sopimuksen täyttäminen alkaa välittömästi sen tekemisen jälkeen, olisi selvennettävä, että elinkeinonharjoittajien ei tarvitse antaa ennen sopimuksen tekoa muutoin annettavia tietoja peruuttamisoikeudesta eikä peruuttamislomakkeen mallia.

---

[10] EUVL C , , s. .

[11] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

(4) Direktiivissä 2011/83/EU säädetyt säännöt peruuttamisoikeudesta palvelusopimusten osalta, mukaan lukien digitaalisten palvelujen toimittamissopimukset, antavat kuluttajille mahdollisuuden käyttää peruuttamisoikeutta myös sen jälkeen, kun sopimuksen täyttäminen on alkanut. Tällaisissa tapauksissa elinkeinonharjoittajalla on oikeus saada ennen kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttämistä suoritettuihin palveluihin suhteutettava korvaus, joka lasketaan sovitun kokonaishinnan perusteella. Näitä peruuttamisoikeutta koskevia sääntöjä sovelletaan myös tilauksiin, jotka tehdään ääni- ja videosisällön saamiseksi tiettynä ajanjaksona, jona ne voidaan katsoa digitaalisia palveluja koskeviksi sopimuksiksi, toisin sanoen silloin, kun ne tarjoavat luonteeltaan dynaamista sisältöä, joka ylittää tietyn digitaalisen sisällön vakaan ja, tapauksen mukaan, jatkuvan toimittamisen.

(5) Kuluttajan maksettavaksi tuleva määrä lasketaan tapauskohtaisesti, mikä lisää palveluntarjoajan hallinnollista taakkaa ja aiheuttaa epävarmuutta kuluttajille. Oikeusvarmuuden varmistamiseksi direktiivissä 2011/83/EU olevia peruuttamisoikeutta koskevia sääntöjä olisi sen vuoksi muutettava sellaisten digitaalisia palveluja koskevien sopimusten osalta, joissa on kyse ääni- tai videosisällön tilaamisesta ja joiden täyttäminen alkaa ennen 14 päivän peruuttamisoikeuden voimassaolon päättymistä. Kuluttajan olisi nimittäin voitava peruuttaa sopimus milloin tahansa kuukauden kuluessa sopimuksen tekemisestä edellyttäen, että hän maksaa elinkeinonharjoittajalle yhdeltä kuukaudelta veloitettavan summan, kun on kyse kuukausitilauksesta. Yli kuukauden pituisten tilausten osalta tämän määrän olisi vastattava digitaalisen palvelun keskimääräistä kuukausihintaa laskettuna kokonaishinnan perusteella sopimuksen koko voimassaoloajalta ottaen huomioon mahdolliset alennusjaksot tilauksen aikana. Koska sopimuksen peruuttavan kuluttajan on määrä maksaa koko yhden kuukauden pituiselta sopimuskaudelta, elinkeinonharjoittajan olisi jatkettava digitaalisen palvelun tarjoamista kuluttajalle kyseisen ajanjakson päättymiseen saakka.

(6) Digitaalisten palvelujen ja erityisesti videopelien yhteydessä tehdyt mikro-ostot muulla kuin aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön saamiseksi ovat lisääntyneet merkittävästi digitaalisilla markkinoilla. Tällainen digitaalinen sisältö tarjoaa lisätoimintoja ja -ominaisuuksia, jotka liittyvät erottamattomasti elinkeinonharjoittajan kuluttajalle jo toimittamaan digitaaliseen palveluun.

(7) Tällaisten arvoltaan vähäisten mikro-ostojen osalta on tarpeetonta ja suhteetonta vaatia elinkeinonharjoittajia toimittamaan kaikki direktiivissä 2011/83/EU säädetyt ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot. Ei ole tarpeen toistaa tietoja, jotka koskevat esimerkiksi elinkeinonharjoittajan henkilöllisyyttä ja yhteystietoja, maksu- ja suoritustapoja tai yleisten lakisääteisten oikeuksien olemassaoloa ennen kunkin mikro-ostojen toteuttamista, koska tällaiset tiedot on jo annettu asianomaista digitaalista palvelua koskevan sopimuksen tekohetkellä.

(8) Sen vuoksi on aiheellista vapauttaa tällaiset arvoltaan vähäiset mikro-ostot useista direktiivissä 2011/83/EU säädetyistä ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja koskevista vaatimuksista mutta säilyttää vaatimus, jonka mukaan elinkeinonharjoittajien on annettava kuluttajalle olennaiset tiedot mikro-oston pääominaisuuksista ja hinnasta. Mikro-ostoja tarjoavien elinkeinonharjoittajien olisi myös saatava kuluttajan nimenomainen suostumus peruuttamisoikeuden menettämiseen ja vahvistus sen menettämisestä, jos mikro-osto suoritetaan välittömästi.

(9) Direktiivi 2011/83/EU sisältää tiedonantovaatimuksia, jotka koskevat elinkeinonharjoittajan valitustenkäsittelykäytäntöä, myynnin jälkeistä asiakastukea, myynnin jälkeisiä palveluja ja kaupallisia takuita, käytännesääntöjä sekä mahdollisuutta käyttää tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamekanismeja, jos tällaisia on saatavilla. Kun elinkeinonharjoittajat tarjoavat näitä mahdollisuuksia vapaaehtoisesti tuotteidensa myynnin edistämiseksi, niillä on markkinapohjaisia kannustimia tiedottaa kuluttajille niiden olemassaolosta ja pääominaisuuksista ilman, että lainsäädännössä on tarpeen säätää tällaisten tietojen antamisesta. Jotkin näistä tiedonantovaatimuksista ovat päällekkäisiä myös muun unionin lainsäädännön vastaavien vaatimusten kanssa, nimittäin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/11/EU[12] kanssa, jossa säädetään elinkeinonharjoittajia koskevista erityisistä tiedonantovelvoitteista, jotka koskevat tuomioistuinten ulkopuolisia valitus- ja oikeussuojamekanismeja, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/771[13] kanssa, jossa säädetään kaupallisia takuita koskevista tiedonantovaatimuksista. Sen vuoksi on sääntelykehyksen yksinkertaistamiseksi aiheellista poistaa nämä tiedonantovaatimukset direktiivistä 2011/83/EU.

(10) Direktiivissä 2011/83/EU kielletään hyvän kauppatavan vastainen verkkokäyttöliittymäsuunnittelu rahoituspalveluista tehtävissä etäsopimuksissa. Asetuksella (EU).../... *[lisätään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen numero]* otetaan käyttöön hyvän kauppatavan vastaista verkkokäyttöliittymäsuunnittelua koskevat horisontaaliset säännöt, joita sovelletaan myös rahoituspalveluista tehtäviin etäsopimuksiin. Sääntöjen päällekkäisyyden välttämiseksi asiaa koskeva säännös ja viittaukset siihen olisi poistettava direktiivistä 2011/83/EU.

(11) Direktiivissä 2011/83/EU velvoitetaan elinkeinonharjoittajat, jotka tarjoavat sopimusten tekemistä verkkokäyttöliittymän kautta, varmistamaan, että kuluttajat voivat peruuttaa sopimuksen käyttämällä verkkovälitteistä peruuttamistoimintoa. Asetuksella (EU).../... *[lisätään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen numero]* otetaan käyttöön hyvän kauppatavan mukaista käyttöliittymäsuunnittelua koskevat horisontaaliset säännöt, mukaan lukien elinkeinonharjoittajien velvoite tarjota käyttöliittymässä toiminto peruuttamisoikeuden ja sopimuksen irtisanomisoikeuden käyttämiseksi. Sääntöjen päällekkäisyyden välttämiseksi peruuttamistoimintoa koskeva säännös ja viittaukset siihen olisi poistettava direktiivistä 2011/83/EU.

(12) Direktiivin 2011/83/EU mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa verkkomarkkinapaikkojen tarjoajille lisätiedonantovaatimuksia. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2022/2065[14] vahvistetaan horisontaaliset täysin yhdenmukaistetut tiedonantovaatimukset verkkomarkkinapaikkojen tarjoajille. Mainitun asetuksen

---

12 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/771, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, tietyistä tavarakauppaa koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, asetuksen (EU) 2017/2394 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta sekä direktiivin 1999/44/EY kumoamisesta (EUVL L 136, 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

mukaan jäsenvaltiot eivät saisi ottaa käyttöön tai pitää voimassa kansallisia lisävaatimuksia, jotka liittyvät asetuksen soveltamisalaan kuuluviin asioihin. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi asiaa koskeva säännös ja viittaukset siihen olisi poistettava direktiivistä 2011/83/EU.

(13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/58/EY[15] suojataan sähköisten viestintäpalvelujen tilaajia ja käyttäjiä suoramarkkinointiin liittyvältä ei-toivotulta viestinnältä. Tämä suoja on erittäin tärkeä kuluttajien kannalta, ja se sisällytetään asetukseen (EU) *[lisätään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen numero]*. Digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen ja direktiivin 2002/58/EY sääntöjen päällekkäisyyden välttämiseksi on tarpeen muuttaa direktiiviä 2002/58/EY niin, että sen soveltamisalan ulkopuolelle suljetaan ei-toivottua viestintää elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisissä suhteissa koskevat säännöt.

(14) Direktiivejä 2011/83/EU ja 2002/58/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(15) Jäsenvaltiot eivät yksittäin voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli unionin kuluttajalainsäädännön yksinkertaistamista, vaan se voidaan ongelman unioninlaajuisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2011/83/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2011/83/EU seuraavasti:

1) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 12 alakohta seuraavasti:

”12) ’rahoituspalvelulla’ pankki-, luotto- tai vakuutuspalvelun, yksilöllisiä eläkejärjestelyjä koskevan palvelun sekä sijoitus- tai maksupalvelun luonteisia palveluja kryptovaluuttapalvelut mukaan luettuina;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”22) ’mikro-ostolla’ sellaista muulla kuin aineellisella välineellä toimitettavaa digitaalista sisältöä koskevaa sopimusta, joka

a) tehdään saman elinkeinonharjoittajan ja saman kuluttajan välillä voimassa olevan digitaalisista palveluista tehdyn sopimuksen puitteissa;

b) liittyy erottamattomasti kyseisen digitaalisen palvelun suorittamiseen tarjoamalla lisäsisältöä tai -ominaisuuksia; ja

c) velvoittaa kuluttajan suorittamaan maksun, joka on enintään 50 euroa tai vastaava määrä elinkeinonharjoittajan käyttämässä virtuaalivaluutassa.”;

[15] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

2) korvataan 3 artiklan 1 b kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Rahoituspalvelujen suorittamista koskeviin elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisiin etäsopimuksiin sovelletaan ainoastaan 1 ja 2 artiklan, 3 artiklan 2, 5 ja 6 kohdan, 4 artiklan, 6 a artiklan, 8 artiklan 6 kohdan, 16 a–16 e artiklan, 19 artiklan, 21–23 artiklan, 24 artiklan 1 ja 6 kohdan sekä 25–27 ja 29 artiklan säännöksiä.”;

3) kumotaan 5 artiklan 1 kohdan ec alakohta;

4) muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan g ja h alakohta seuraavasti:

”g) maksuihin, toimitukseen, mukaan lukien ympäristöystävälliset toimitusvaihtoehdot, jos sellaisia on saatavilla, ja sopimuksen täyttämiseen liittyvät järjestelyt, määräaika, johon mennessä elinkeinonharjoittaja sitoutuu toimittamaan tavaran tai suorittamaan palvelun;

h) jos peruuttamisoikeus on olemassa, kyseisen oikeuden käyttämiseen 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti liittyvät ehdot, määräajat ja menettelyt sekä liitteessä I olevassa B osassa vahvistettu peruuttamislomakkeen malli ja tarvittaessa tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU).../...* *[lisätään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen numero] [lisätään peruuttamistoimintoa koskevan artiklan numero]* artiklassa tarkoitetun peruuttamistoiminnon olemassaolosta ja sijainnista, paitsi jos kuluttaja on ennen sopimuksen tekemistä sellaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta, jota ei toimiteta aineellisella välineellä, suostunut sopimuksen välittömään täyttämisen aloitukseen sopimuksen tekemisen jälkeen 16 artiklan ensimmäisen kohdan m alakohdan mukaisesti.

---

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) …/…, annettu …, (EUVL…).”;

ii) korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) jos kuluttaja käyttää peruuttamisoikeutta esitettyään 7 artiklan 3 kohdan tai 8 artiklan 8 kohdan mukaisen pyynnön, kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle kohtuulliset kustannukset 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tai siinä tapauksessa, että kyseessä on digitaalisista palveluista tehty sopimus, joka koostuu ääni- tai videosisällön käyttöoikeuden tilaamisesta, jos kuluttaja käyttää 9 artiklan 1 b kohdan mukaista peruuttamisoikeuttaan, kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle palvelun keskimääräinen kuukausihinta, joka lasketaan sopimuksen kokonaiskeston perusteella;”;

iii) kumotaan m, n ja t alakohta;

iv) lisätään alakohta seuraavasti:

”Poiketen ensimmäisestä alakohdasta elinkeinonharjoittajan on mikro-ostojen osalta annettava kuluttajalle ensimmäisen alakohdan a ja e alakohdassa tarkoitetut tiedot.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan 1 kohdan h, i ja j alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa liitteessä I olevassa A osassa vahvistetun peruuttamisohjeen mallin avulla. Elinkeinonharjoittajan katsotaan täyttäneen tämän artiklan 1 kohdan h, i ja j alakohdassa säädetyt tiedonantovaatimukset toimitettuaan kuluttajalle nämä ohjeet oikein täytettyinä. Liitteessä I olevassa A osassa esitetyssä peruuttamisohjeen mallissa olevat viittaukset 14 päivän peruuttamisaikaan korvataan viittauksilla 30 päivän peruuttamisaikaan tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat hyväksyneet 9 artiklan 1 a kohdan mukaisia sääntöjä, tai viittauksilla yhden kuukauden peruuttamisaikaan, kun on kyse 9 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetuista digitaalista palvelua koskevista sopimuksista, jotka koostuvat ääni- tai videosisällön käyttöoikeuden tilaamisesta tietyn ajanjakson ajan.”;

5) kumotaan 6 a artiklan 2 kohta.

6) muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jos kuluttajalle asetetaan sähköisessä muodossa tehtävässä etäsopimuksessa maksuvelvollisuus, elinkeinonharjoittajan on ilmoitettava kuluttajalle selvästi sekä helposti havaittavasti ja suoraan 6 artiklan 1 kohdan a, e, l a, o ja p alakohdassa säädetyt tiedot ennen kuin kuluttaja tekee tilauksensa, ja mikro-ostojen osalta 6 artiklan 1 kohdan a ja e alakohdassa säädetyt tiedot.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos sopimus tehdään käyttäen etäviestintää, jossa on rajoitetusti tilaa tai aikaa tietojen toimittamiseen, elinkeinonharjoittajan on ennen sopimuksen tekemistä annettava kyseisellä viestintävälineellä tai sen välityksellä vähintään 6 artiklan 1 kohdan a, b, e, h ja o alakohdassa säädetyt ennen sopimuksen tekoa annettavat tiedot, lukuun ottamatta h alakohdassa tarkoitettua liitteessä I olevassa B osassa esitettyä peruuttamislomakkeen mallia. Elinkeinonharjoittajan on tämän artiklan 1 kohdan mukaan annettava kuluttajalle soveltuvalla tavalla esitettyinä muut 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sekä peruuttamislomakkeen malli. Mikro-ostojen osalta elinkeinonharjoittajan on annettava tällaisilla etäviestinnän välineillä tai niiden kautta 6 artiklan 1 kohdan a ja e alakohdassa säädetyt tiedot ennen sopimuksen tekemistä.”;

c) korvataan 7 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”7. Elinkeinonharjoittajan on toimitettava kuluttajalle tehdystä sopimuksesta vahvistus pysyvällä välineellä kohtuullisen ajan kuluessa etäsopimuksen tekemisestä ja viimeistään tavaroiden toimitusajankohtana tai ennen kuin palvelun suorittaminen taikka muulla kuin aineellisella välineellä toimitettavan digitaalisen sisällön toimittaminen alkaa. Tämän vahvistuksen on sisällettävä:”;

7) muutetaan 9 artikla seuraavasti:

lisätään 1 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”1 b. Poiketen tämän artiklan 1 kohdasta, kun on kyse digitaalisia palveluja koskevista sopimuksista, jotka koostuvat ääni- tai videosisällön käyttöoikeuden tilaamisesta pidemmäksi ajaksi, ja kuluttaja on nimenomaisesti pyytänyt, että sopimuksen täyttäminen alkaa välittömästi sopimuksen tekemisen jälkeen, kuluttajalla on yksi kuukausi aikaa peruuttaa etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus syytä ilmoittamatta ja ilman, että hänelle aiheutuu muita kuin 14 artiklassa säädettyjä kustannuksia.”;

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Sen rajoittamatta, mitä 10 artiklassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika päättyy 14 päivän kuluttua tai 30 päivän kuluttua tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat antaneet tämän artiklan 1 a kohdan mukaisia sääntöjä, tai tämän artiklan 1 b kohdassa tarkoitettujen sopimusten osalta yhden kuukauden kuluttua:”;

8) kumotaan 11 a artikla;

9) korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Peruuttamisen vaikutukset

1. Peruuttamisoikeuden käyttäminen lakkauttaa osapuolten velvoitteet

a) täyttää kyseinen etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehty sopimus; tai

b) tehdä etäsopimus tai muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa tehtävä sopimus tapauksissa, joissa kuluttaja on tehnyt tarjouksen.

2. Poiketen tämän artiklan 1 kohdasta, jos kuluttaja käyttää 9 artiklan 1 b kohdan mukaista oikeuttaan peruuttaa sopimus, joka koostuu ääni- tai videosisällön tilaamisesta tietyn ajanjakson ajaksi, elinkeinonharjoittajan on täytettävä sopimus alkuperäisen yhden kuukauden määräajan päättymiseen saakka.”;

10) lisätään 14 artiklaan 3 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”3 a. Poiketen tämän artiklan 2 a ja 3 kohdasta, jos kuluttaja käyttää 9 artiklan 1 b kohdan mukaista oikeuttaan peruuttaa sopimus, joka koostuu ääni- tai videosisällön tilaamisesta tietyn ajanjakson ajaksi, kuluttajan on maksettava elinkeinonharjoittajalle palvelun kuukausikeskihinta, joka lasketaan sopimuksen kokonaiskeston perusteella.”;

11) korvataan 16 a artiklan 1 kohdan s alakohta seuraavasti:

”s) sellaiset käytännön ohjeet ja menettelyt 16 b artiklan 1 kohdan mukaisen peruuttamisoikeuden käyttämiseksi, joissa ilmoitetaan muun muassa elinkeinonharjoittajan puhelinnumero ja sähköpostiosoite tai tiedot muista viestintävälineistä, joilla on merkitystä peruuttamisilmoituksen lähettämisen kannalta, ja verkkokäyttöliittymän kautta tehtyjen rahoituspalvelusopimusten osalta tiedot asetuksen (EU).../... *[lisätään digitaalista oikeudenmukaisuutta koskevan säädöksen numero] [lisätään peruuttamistoimintoa koskevan artiklan numero]* artiklassa tarkoitetun peruuttamistoiminnon olemassaolosta ja sijainnista.”;

12) kumotaan 16 e artikla;

13) korvataan 29 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio käyttää jotakin 3 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklan 7 tai 8 kohdassa, 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 1 a tai 3 kohdassa, 16 artiklan toisessa tai kolmannessa kohdassa, 16 a artiklan 2 tai 9 kohdassa taikka 16 b artiklan 7 kohdassa tarkoitetuista sääntelymahdollisuuksista, sen on ilmoitettava tästä komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2025 sekä ilmoitettava kaikki asiaa koskevat myöhemmät muutokset.”;

14) korvataan liitteessä I olevassa A osassa olevien täyttöohjeiden [6] kohta seuraavasti:

”[6] Jos sopimus koskee palvelujen toimittamista taikka veden, kaasun tai sähkön, jos niitä ei pidetä kaupan rajallisena tilavuutena tai määritettynä määränä, tai kaukolämmön toimittamista, lisätkää seuraava teksti: ”Jos olette pyytänyt palvelujen suorittamista tai veden/kaasun/sähkön/kaukolämmön *[tarpeeton yliviivataan]* toimittamisen aloittamista peruuttamisen määräajan kuluessa, teidän on maksettava meille määrä, joka suhteutetaan siihen, minkä verran sopimuksesta on täytetty siihen mennessä, jolloin ilmoitatte meille peruuttavanne sopimuksen, kun vertauskohtana on sopimuksen täyttäminen kokonaisuudessaan / teidän on maksettava meille keskimääräinen yhden kuukauden tilausmaksu *[tarpeeton yliviivataan]*.”

2 artikla

Direktiivin 2002/58/EY muuttaminen

Lisätään 13 artiklaan 7 kohta seuraavasti:

”7) Tätä artiklaa ei sovelleta elinkeinonharjoittajiin, jotka suoramarkkinointitarkoituksissa kohdentavat ei-toivottua viestintää käyttäjille tai tilaajille, jotka ovat kuluttajia.”

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta].

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*